

Arrest

nr. 308 348 van 14 juni 2024
in de zaken RvV X en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift die X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 31 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2024 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 31 mei 2024 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (RvV X).

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. QUESTIAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken. U bent moslim en behoort tot de Fulani etnie. U spreekt Engels, Frans en Hausa. U heeft twee jongere broers. U bent gehuwd en hebt twee adoptiekinderen.

U bent geboren op (...) 1991 te Kumba (Meme, regio Southwest). Uw broers werden geboren in 2005 en 2009. U behaalde uw secundair diploma van de Cameroon College of Arts and Science. In 2010 verhuisde u naar Yaoundé voor uw studies aan de Universiteit van Yaoundé II. In de vakantieperiodes keerde u terug naar Kumba, waar u kon werken als zomerschoolleerkracht. In 2014 behaalde u uw bachelorsdiploma in de English Common Law en keerde u terug naar Kumba. In de periode 2016-2017 werkte u als leerkracht voor de Diligent Bilingual Primary School. Op 15 januari 2017 huwde u met Harry Esua Folikwe. Een jaar later werd u aangeworven als hoofdleerkracht bij de All Saints Nursery & Primary School. In die periode begon u uw vrijwilligerswerk bij lokale gemeenschappen. U zorgde bijvoorbeeld voor de verdeling van muggennetten en poliovaccins. Eveneens in 2018 vroeg u een paspoort aan. In 2019 verhuisde u opnieuw naar Yaoundé voor uw hogere studies. Een tijd later werden uw twee jongere broers vanuit hun huis meegenomen door onbekende mannen. In 2020 overleed uw vader. Dat jaar behaalde u uw masterdiploma in de English Common Law van de Universiteit van Yaoundé II. U keerde terug naar Kumba, waar u uw werk verderzette in de gemeenschap en de All Saints Nursery & Primary School. Intussen zocht uw moeder tevergeefs naar haar ontvoerde zonen. In 2021 verloor u contact met haar.

Begin 2022 vervoegde u de Ambazonia Governing Council (AGOV). In februari werd u verkozen tot penningmeester van het district Meme. U moest de ledenbijdrages bewaren en een overzicht van de inkomsten en uitgaven bijhouden. Daarnaast reisde u als gemeenschapswerker regelmatig naar rurale gebieden. Op 30 mei 2022 werd u door Ambazoniaanse strijders vanuit uw huis ontvoerd naar hun kamp in Ikilwindi. Ze wilden verifiëren dat u niet samenwerkte met de overheid. Na een week werd u vrijgelaten en keerde u terug naar huis. Twee maanden later kwam de groep Ambazoniaanse strijders opnieuw naar uw huis. Op hun verzoek ging u vrijwillig mee. U bezocht kampen van intern ontheemden in de bush en keerde drie weken later terug naar huis. Op 28 december 2022 werd u door de Kameroense militairen vanuit uw huis ontvoerd. Uw woonst werd in brand gestoken en u werd opgesloten in hun basis bij Three Corners in Kumba. Daar werd u ondervraagd, gemarteld en verkracht. Drie weken later hielp een soldaat u om te ontsnappen. U vluchtte naar een gemeenschap van intern ontheemden in de bush nabij Ikilwindi. Daar belde u uw echtgenoot en de voorzitter van AGOV. Na een week vertrok u naar een ander kamp en niet veel later voerde het Kameroens leger een razzia uit op Ikilwindi. U reisde verder richting de Nigeriaanse grens en verschool zich telkens in kampen in de bush. Intussen gaf uw man uw vervallen paspoort aan commissioner Mirifil. Hij diende hiermee een aanvraag in voor een nieuw paspoort, wat in februari 2023 werd afgeleverd. Op 13 juni 2023 ging u te voet de Kameroens-Nigeriaanse grens over. U werd opgevangen en geregistreerd door UNHCR. In november 2023 werd u naar Yaoundé gesmokkeld. Daar moest u in het consulaat uw vingerafdrukken geven om uw visum voor Canada te verkrijgen. U bleef drie dagen in Yaoundé vooraleer terug te keren naar Nigeria. U verbleef in Ogoja in de state Cross Rivers. Eveneens in november 2023 had u voor de laatste keer telefonisch contact met uw man.

In april 2024 keerde u terug naar Kameroen. Op 14 april 2024 verliet u het land met uw eigen paspoort via de luchthaven van Douala. Uw eindbestemming was Canada. U had een overstap in Egypte en België. In de luchthaven van Brussels-Airport-Zaventem werd u bij het boarden van uw vlucht naar Canada tegengehouden. Uw visum bleek geannuleerd te zijn geweest. U diende bij de Belgische grens een verzoek om internationale bescherming in.

Momenteel verblijven uw adoptiekinderen (de kinderen van uw schoonzus (...)) bij uw maternale tante (...) in Limbe. U heeft nog contact met dr. E. en kolonel S.U.. De kolonel vertelde u dat uw moeder in Limbe zou zijn.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende stukken neer: (1) een kopie van een Ambazonia Governing Council lidkaart op uw naam (nr. 0900), opgesteld te Kumba in 2022, (2) een lidmaatschapsattest van de Ambazonia Governing Council op uw naam, opgesteld door dr. L.A. op 15 april 2024, en (3) een kopie van een vluchtelingenidentiteitskaart op uw naam (nr. xxx), opgesteld door UNHCR en de Government of the Federal Republic of Nigeria op 22 juni 2023, geldig tot 30 juni 2024.

B. Motivering

Aangezien u België trachtte binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de in artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten en zonder dat u voldeed aan de in artikel 3 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden, nam de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 april 2024 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Het feit dat u bij aankomst in België niet beschikte over de vereiste documenten om toegang te krijgen tot het Belgisch grondgebied, rechtvaardigt dat een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Doorheen uw verklaringen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Meer bepaald werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek profiel en lidmaatschap van de Ambazonia Governing Council (AGOV).

Vooreerst legde u **inconsistente verklaringen** af omtrent uw politieke activiteiten in Kameroen. Tijdens uw eerste interview werd gevraagd of u actief was in een organisatie, vereniging of partij. U antwoordde bevestigend en wees naar uw activiteiten als gemeenschapswerker. U specificeerde dat u sinds 2018 bijstand biedt aan intern ontheemde personen en HIV-patiënten. Opmerkelijk genoeg maakte u geen enkele melding van uw activiteiten als penningmeester voor de Ambazonia Governing Council (vragenlijst CGVS dd. 17 april 2024 (verder 'vragenlijst CGVS'), vraag 3.3). Ook toen u uw terugkeervrees en vluchtmotieven samenvatte, repte u geen woord over AGOV. U zei geen andere problemen te hebben gehad en wou niets toevoegen (vragenlijst CGVS, vragen 3.4, 3.5, 3.7, 3.8). Bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw eerste interview goed verlopen was. U had geen correcties aan te brengen (notities persoonlijk onderhoud dd. 8 mei 2024 (verder 'notities'), p. 3-4). Later verklaarde u evenwel in 2022 de AGOV te hebben vervoegd en verkozen te zijn geweest tot penningmeester. U beschreef eveneens hoe u omwille van deze activiteiten werd vervolgd en het land moest verlaten (notities, p. 16). Wanneer werd gevraagd waarom u tijdens uw eerste interview niets over AGOV had gezegd, stelde u dat de interviewer u daar niets over had gevraagd. U werd gewezen op de vraag omtrent uw eventuele betrokkenheid bij organisaties en uw antwoord betreffende uw vrijwilligerswerk in de gemeenschap. U kon slechts herhalen dat de vraag niet gesteld werd, alsook dat u getraumatiseerd en gestresseerd was (notities, p. 17). Bij het einde van het persoonlijk onderhoud werd u opnieuw geconfronteerd met uw laattijdige vermelding van uw politiek profiel. U zei dat u tijdens uw eerste interview angstig en vergeetachtig was (notities, p. 25-26). Nochtans had u eerder verklaard dat uw eerste interview goed verlopen was (notities, p. 3-4). Er moet worden vastgesteld dat uw activiteiten voor de Ambazonia Governing Council de directe aanleiding vormden van uw persoonlijke vervolging en vlucht. **Het belang van de AGOV in uw asielrelaas staat in schril contrast met uw laattijdige vermelding ervan**, wat de geloofwaardigheid van uw politiek profiel reeds aantast.

De aannemelijkheid van uw activisme wordt verder ondergraven door uw **oppervlakkige en lacunaire kennis** van zowel de Ambazonia Governing Council als de bredere Ambazoniaanse strijd. Zo heeft u geen kennis van de betekenis van de slogan "block-by-block", die weergegeven is op de voorkant van de door u neergelegde lidkaart (notities, p. 17 & map 'documenten', stuk 1). U verklaarde dat AGOV haar doelstellingen op een vreedzame manier probeert te bereiken. U bleek niet vertrouwd te zijn met de Ambazonia Defense Forces (ADF), de gewapende tak van AGOV (notities, p. 20). Evenmin had u gehoord van hun leider, Benedict Nwana Kuah (notities, p. 15). Uit de landeninformatie, toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat er veel politieke- en/of militaire groeperingen in Engelstalig Kameroen ijveren voor een federale of onafhankelijke staat. Opmerkelijk genoeg kon u geen enkele andere organisatie dan AGOV benoemen (notities, p. 20). Ook uw kennis van deze organisatie blijkt beperkt te zijn. U kon slechts stellen dat ze bestaat uit Engelstalige Kameroeners die een federale staat willen creëren. U kon niet op concrete en gedetailleerde wijze duiden op welke manier AGOV haar doelstellingen tracht te bereiken. Uw verklaringen omtrent de structuur van de organisatie waren eveneens algemeen en vaag (notities, p. 17-18).

Diezelfde vaagheid komt ook naar voren in uw beschrijving van uw **persoonlijke activiteiten** voor AGOV, wat de aannemelijkheid van uw politiek profiel fundamenteel ondermijnt. U maakte gewag van demonstraties en briefschrijfacties, maar kon hierover nagenoeg niets vertellen. Ook over uw takenpakket als penningmeester bleef u eerder oppervlakkig. U sprak over het mobiliseren van bronnen en het verzamelen van fondsen, maar kon moeilijk specificeren op welke wijze de financiële bijdrages werden ingezameld en welke rol u daarin speelde (notities, p. 18-20). Van een persoon die nauw betrokken was bij de Ambazoniaanse politieke kwestie kunnen meer spontane en doorleefde beschrijvingen verwacht worden. Uw verklaringen over de maandelijkse vergaderingen zijn zowel oppervlakkig als bevreemdend. Zo zouden de meetings doorgaans op een maandag worden georganiseerd (notities, p. 19), terwijl die weekdag net een 'ghost town' van kracht is. Het feit dat er op die dag geen winkels, diensten, verkeer, ... zijn, maakt verplaatsingen naar een geheime meeting onnodig complex. U stelde immers zelf dat op maandagen

iedereen binnen blijft (notities, p. 14). **Er moet besloten worden dat u niet aannemelijk kon maken dat u in Kameroen enig politiek profiel had.** U kon uw aansluiting bij de AGOV in 2022 en uw sympathie voor de Engelstalige kwestie niet onderbouwen door middel van consistente, gedetailleerde en doorleefde verklaringen.

De ongeloofwaardigheid van uw politieke activiteiten heeft verregaande gevolgen voor de **geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.** Tijdens uw interview met een medewerker van DVZ verklaarde u dat de separatisten u tweemaal ontvoerden in 2020, omwille van uw hoedanigheid als leerkracht (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Opmerkelijk genoeg stelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het CGVS dat de separatisten u tweemaal ontvoerden in 2022, omwille van uw betrokkenheid bij de Ambazonia Governing Council (notities, p. 16). Ze wilden zich ervan verzekeren dat u geen overheidsinformant was. U bevestigde dat 30 mei 2022 de eerste keer was dat u benaderd werd door de separatisten (notities, p. 20-21). **Er wordt vooreerst vastgesteld dat u opnieuw uiteenlopende verklaringen aflegt.** Toen u hiermee werd geconfronteerd, wees u de tegenstrijdigheid toe aan een communicatieprobleem tussen u en de interviewer (notities, p. 25). Er moet worden herhaald dat u geen communicatieproblemen signaleerde, niet tijdens uw interview met de medewerker van DVZ en niet bij de aanvang van uw interview met een medewerker van het CGVS. Integendeel, u bevestigde dat uw eerste interview goed verlopen was en u geen zaken wou corrigeren (notities, p. 3-4). Dergelijke inconsistenties hebben wel degelijk een negatieve impact op uw algehele geloofwaardigheid. Er kan immers verwacht worden dat u in staat bent consistente verklaringen af te leggen omtrent belangrijke gebeurtenissen die u zelf heeft meegemaakt. **In de tweede plaats wordt opgemerkt dat u een oorzakelijk verband schetst tussen uw politiek profiel enerzijds en uw vervolging anderzijds. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw politieke activiteiten, kan evenmin geloof worden gehecht aan de daaruit voortkomende vervolging.** Dit geldt zowel voor de ontvoering door de Ambazoniaanse separatisten als de arrestatie en opsluiting door de Kameroense autoriteiten. Uw politieke activiteiten waren de reden dat de separatisten u ontvoerden, en net omwille van deze ontvoering kwam u in het vizier van de Kameroense militairen. U werd door hen gearresteerd, gevangen genomen en ondervraagd over uw banden met de separatisten en de identiteit van de andere activisten (notities, p. 22). De ongeloofwaardigheid van uw politiek profiel ondermijnt zodoende ook de aannemelijkheid van de vervolgingsfeiten, die de directe aanleiding vormden van uw vlucht uit Kameroen en uw verzoek om internationale bescherming in België.

De ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees blijkt eveneens uit de omstandigheden waarin u Kameroen verliet. U verklaarde in februari 2023 uw **paspoort** te hebben laten vernieuwen (notities, p. 5). U bood zich niet persoonlijk aan, maar gaf uw vervallen paspoort mee aan een bevriende commissaris die de aanvraag in uw naam indiende. Hij volgde "de gebruikelijke procedure voor als je het niet persoonlijk kan afhalen" (notities, p. 6). De vaststelling dat u probleemloos een paspoort kon verkrijgen van uw autoriteiten, nadat u door diezelfde autoriteiten werd gearresteerd, gevangen genomen, en gezocht, ondermijnt fundamenteel de resterende geloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten en uw persoonlijke vrees. Op 14 april 2024 gebruikte u dit paspoort om via de luchthaven Kameroen te verlaten. Uw **legaal vertrek** kan evenmin gerijmd worden met uw persoonlijke vrees vanwege de Kameroense autoriteiten. Indien u werkelijk gezocht zou worden door de autoriteiten, zouden zij geen reisdocumenten op uw naam afleveren en u niet laten passeren bij de luchthavencontrole. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, kon u enkel in vage termen stellen dat u hulp kreeg van commissaris Mi. (notities, p. 25). Er dient te worden besloten dat u geen politiek profiel heeft en niet in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten staat.

In uw hoofde kan aldus geen persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, worden vastgesteld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie" van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde "Engelstalige

crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé, waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check-points van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de **veiligheidssituatie in de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. **Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Yaoundé vestigt.**

In de eerste plaats wordt verwezen naar uw **educatief en professioneel traject**. U voltooide uw secundair onderwijs en behaalde vervolgens een bachelor- en masterdiploma in het gewoonterecht (notities, p. 8). Ook uw beroepsleven situeerde zich vooral in het onderwijs. U heeft gewerkt als zomerschoolleerkracht, reguliere leerkracht en uiteindelijk hoofdlerkracht (notities, p. 9). Uw engagement en organisatorische capaciteiten blijken eveneens uit uw vrijwilligerswerk in de gemeenschap (notities, p. 10). De redelijkheid van uw hervestiging wordt, ten tweede, onderbouwd door uw **banden met het Franstalig gebied**. Zo heeft u zelf vijf jaar in Yaoundé gewoond en er gestudeerd, in de jaren 2010-2014 en 2019-2020 (notities, p. 5). U heeft er een sociaal netwerk in de vorm van studiegenoten en familie vrienden. Ook in Douala wonen er familieleden en vrienden (notities, p. 8-9). Voor de financiering van uw reis naar Europa kon u zich eveneens beroepen op een netwerk (notities,

p. 7). Er wordt, tot slot, nog opgemerkt dat u een **goede kennis van het Frans** heeft. Zo heeft u vijf jaar in een Franstalige stad gewoond en werden een groot deel van de vakken aan de Universiteit van Yaoundé in het Frans onderwezen. U geeft aan de taal goed te beheersen (notities, p. 8-9). Dit blijkt eveneens uit het feit

dat u graag een kopie van de interviewnotities in het Frans wou, in plaats van het Nederlands (notities, p. 3). Er wordt vastgesteld dat u een hooggeschoolde en professioneel bekwame vrouw bent die de nodige zelfstandigheid en zelfredzaamheid heeft gedemonstreerd. U beschikt over een goede kennis van de Franse taal en een sociaal netwerk in Yaoundé. U gaf ook zelf aan dat er "[...] meer opportuniteiten zijn in de Franstalige steden." (notities, p. 26). Zodoende kan redelijkerwijs verwacht worden dat u bij een terugkeer naar Franstalig Kameroen, en meer bepaald Yaoundé, in staat zou zijn om in uw levensonderhoud te voorzien.

In verband met uw potentiële hervestiging dient vooreerst te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek profiel en daaruit voortvloeiende vervolgingsvrees. Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in Franstalig Kameroen te vestigen, stelde u eerst zich meer comfortabel te voelen met het Engelstalig gebied en de daar heersende structuren. Vervolgens verwees u naar discriminatie van Engelstalige burgers (notities, p. 26). De concrete incidenten die u aanhaalde, zijn moreel verwerpelijk en afkeurenswaardig, maar onvoldoende zwaarwichtig om te kwalificeren als persoonsgerichte vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw persoonlijke houding tegenover de Franstalige regio en ervaring met discriminatie vormen aldus geen reële en praktische bezwaren voor uw hervestiging.

Gelet op bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Yaoundé in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U heeft het tegendeel niet bewezen.

De drie documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming overmaakte, kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen.

Wat betreft de kopieën van een Ambazonia Governing Council lidkaart en lidmaatschapsattest op uw naam (map 'documenten' – stukken 1 en 2), dient te worden opgemerkt dat documenten slechts één element zijn binnen een asielrelaas. De bewijswaarde ervan is afhankelijk van uw verklaringen enerzijds en van objectieve criteria anderzijds. In verband met de objectieve elementen, wordt vooreerst opgemerkt dat het kopieën betreft, die met makkelijk knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd en gemanipuleerd. Bovendien blijkt uit bronnen, toegevoegd aan het administratief dossier, dat corruptie endemisch en wijdverspreid is in alle sectoren van de Kameroense samenleving. De alomtegenwoordigheid van corruptie heeft als gevolg dat de bewijswaarde van Kameroense documenten bijzonder relatief is. Er wordt eveneens opgemerkt dat het lidmaatschapsattest, opgesteld de dag na uw verzoek om internationale bescherming, een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont. De daarin vervatte verklaring van dr. L.A. is niet meer dan een blote bewering. Er moet ook nagegaan worden of uw verklaringen voldoende consistent en nauwkeurig zijn opdat de relevante elementen in uw verzoek, in samenhang met het voorgelegde document, geloofwaardig kunnen worden geacht. Er werd echter vastgesteld dat uw verklaringen omtrent uw politieke activiteiten zowel tegenstrijdig als lacunair waren. U had weinig kennis van de Ambazonia Governing Council, en kon zelfs geen duiding geven bij de slogan die weergegeven is op de voorkant van de door u neergelegde lidkaart (notities, p. 17). Deze kopieën hebben aldus niet het vermogen om de geloofwaardigheid van uw ongeloofwaardig politiek profiel te herstellen.

De door u neergelegde kopie van een vluchtelingenidentiteitskaart op uw naam (map 'documenten' – stuk 3) ondersteunt uw verklaringen omtrent uw asielaanvraag en verblijf in Nigeria. Deze elementen worden niet betwist, maar tonen niet aan dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft in geval van terugkeer naar Kameroen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoekster twee ontvankelijke verzoekschriften door dezelfde advocaat heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing, met name het verzoekschrift gekend onder rolnummer 317 227 en het verzoekschrift gekend onder rolnummer 317 240, beide ingediend op 31 mei 2024.

In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat als volgt luidt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Met toepassing van artikel 39/68-2, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers 317 227 en 317 240 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting wordt op voormeld artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet gewezen en gesteld dat de Raad zal oordelen op basis van het laatst ingediende verzoekschrift, tenzij ter terechtzitting anders wordt aangegeven door verzoeker. Er wordt door verzoekster beslist dat het laatst ingediende verzoekschrift met rolnummer 317 227 mag behandeld worden. Verzoekster wordt zodoende in toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet geacht afstand te doen van haar verzoekschrift in de zaak met rolnummer 317 240.

De Raad zal bijgevolg enkel uitspraak doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 317 227.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een eerste en enige middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, § 5, 48/7, 48/8, 48/9, 57/6, §2, 57/6/1 en 62, § 2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. De Raad stelt vast dat verzoekster in casu trachtte het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden te voldoen en aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, zodat toepassing wordt gemaakt van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j). Indien het eerste lid niet kan worden toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, waarna de verzoeker door de minister of zijn gemachtigde toegelaten wordt het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°. Indien niet binnen de vier weken, na het verzoek om internationale bescherming, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing is genomen, wordt de verzoeker eveneens door de minister of zijn gemachtigde toegelaten het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 5°.”

Uit voormelde wetsbepaling blijkt dat de commissaris-generaal, inzake beschermingsverzoeken ingediend aan de grens, “aldaar een beslissing [kan] nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j)”.

De Raad stelt vast dat de in casu bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, waarvan de eerste paragraaf luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

- a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; of
- b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of
- c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of
- d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan; of
- e) de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming; of
- f) de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid; of
- g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te vrijdelen; of
- h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; of
- i) de verzoeker weigert te voldoen aan de verplichting om zijn vingerafdrukken te laten nemen zoals bedoeld in artikel 51/3; of
- j) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de openbare orde, of de verzoeker onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

In het eerste lid, f), bedoelde geval neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, nadat hij een beslissing tot ontvankelijkheid van het verzoek heeft genomen.

In alle andere, in het eerste lid bedoelde gevallen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen.”

Hoewel de Raad verzoeker kan volgen, waar hij stelt dat de bestreden beslissing niet expliciteert op grond van welk subonderdeel van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet het verzoek om internationale bescherming wordt behandeld via de versnelde procedure, dient de Raad op te merken dat in de bestreden beslissing als volgt kan worden gelezen: “Doorheen uw verklaringen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Meer bepaald werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek profiel en lidmaatschap van de Ambazonia Governing Council (AGOV). Vooreerst legde u inconsistente verklaringen af omtrent uw politieke activiteiten in Kameroen. Tijdens uw eerste interview werd gevraagd of u actief was in een organisatie, vereniging of partij. U antwoordde bevestigend en wees naar uw activiteiten als gemeenschapswerker. U specificeerde dat u sinds 2018 bijstand biedt aan intern ontheemde personen en HIV-patiënten. Opmerkelijk genoeg maakte u geen enkele melding van uw activiteiten als penningmeester voor de Ambazonia Governing Council (vragenlijst CGVS dd. 17 april 2024 (verder ‘vragenlijst CGVS’), vraag 3.3). Ook toen u uw terugkeervrees en vluchtmotieven samenvatte, repte u geen woord over AGOV. U zei geen andere problemen te hebben gehad en wou niets toevoegen (vragenlijst CGVS, vragen 3.4, 3.5, 3.7, 3.8). Bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw eerste interview goed verlopen was. U had geen correcties aan te brengen (notities persoonlijk onderhoud dd. 8 mei 2024 (verder ‘notities’), p. 3-4). Later verklaarde u evenwel in 2022 de AGOV te hebben vervoegd en verkozen te zijn geweest tot

penningmeester. U beschreef eveneens hoe u omwille van deze activiteiten werd vervolgd en het land moest verlaten (notities, p. 16). Wanneer werd gevraagd waarom u tijdens uw eerste interview niets over AGOV had gezegd, stelde u dat de interviewer u daar niets over had gevraagd. U werd gewezen op de vraag omtrent uw eventuele betrokkenheid bij organisaties en uw antwoord betreffende uw vrijwilligerswerk in de gemeenschap. U kon slechts herhalen dat de vraag niet gesteld werd, alsook dat u getraumatiseerd en gestresseerd was (notities, p. 17). Bij het einde van het persoonlijk onderhoud werd u opnieuw geconfronteerd met uw laattijdige vermelding van uw politiek profiel. U zei dat u tijdens uw eerste interview angstig en vergeetachtig was (notities, p. 25-26). Nochtans had u eerder verklaard dat uw eerste interview goed verlopen was (notities, p. 3-4). Er moet worden vastgesteld dat uw activiteiten voor de Ambazonia Governing Council de directe aanleiding vormden van uw persoonlijke vervolging en vlucht. Het belang van de AGOV in uw asielrelaas staat in schril contrast met uw laattijdige vermelding ervan, wat de geloofwaardigheid van uw politiek profiel reeds aantast. De aannemelijkheid van uw activisme wordt verder ondergraven door uw oppervlakkige en lacunaire kennis van zowel de Ambazonia Governing Council als de bredere Ambazoniaanse strijd. Zo heeft u geen kennis van de betekenis van de slogan "block-by-block", die weergegeven is op de voorkant van de door u neergelegde lidkaart (notities, p. 17 & map 'documenten', stuk 1). U verklaarde dat AGOV haar doelstellingen op een vreedzame manier probeert te bereiken. U bleek niet vertrouwd te zijn met de Ambazonia Defense Forces (ADF), de gewapende tak van AGOV (notities, p. 20). Evenmin had u gehoord van hun leider, Benedict Nwana Kuah (notities, p. 15). Uit de landeninformatie, toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat er veel politieke- en/of militaire groeperingen in Engelstalig Kameroen ijveren voor een federale of onafhankelijke staat. Opmerkelijk genoeg kon u geen enkele andere organisatie dan AGOV benoemen (notities, p. 20). Ook uw kennis van deze organisatie blijkt beperkt te zijn. U kon slechts stellen dat ze bestaat uit Engelstalige Kameroeners die een federale staat willen creëren. U kon niet op concrete en gedetailleerde wijze duiden op welke manier AGOV haar doelstellingen tracht te bereiken. Uw verklaringen omtrent de structuur van de organisatie waren eveneens algemeen en vaag (notities, p. 17-18). Diezelfde vaagheid komt ook naar voren in uw beschrijving van uw persoonlijke activiteiten voor AGOV, wat de aannemelijkheid van uw politiek profiel fundamenteel ondermijnt. U maakte gewag van demonstraties en briefschrijfacties, maar kon hierover nagenoeg niets vertellen. Ook over uw takenpakket als penningmeester bleef u eerder oppervlakkig. U sprak over het mobiliseren van bronnen en het verzamelen van fondsen, maar kon moeilijk specificeren op welke wijze de financiële bijdrages werden ingezameld en welke rol u daarin speelde (notities, p. 18-20). Van een persoon die nauw betrokken was bij de Ambazoniaanse politieke kwestie kunnen meer spontane en doorleefde beschrijvingen verwacht worden. Uw verklaringen over de maandelijkse vergaderingen zijn zowel oppervlakkig als bevreemdend. Zo zouden de meetings doorgaans op een maandag worden georganiseerd (notities, p. 19), terwijl die weekdag net een 'ghost town' van kracht is. Het feit dat er op die dag geen winkels, diensten, verkeer, ... zijn, maakt verplaatsingen naar een geheime meeting onnodig complex. U stelde immers zelf dat op maandagen iedereen binnen blijft (notities, p. 14). Er moet besloten worden dat u niet aannemelijk kon maken dat u in Kameroen enig politiek profiel had. U kon uw aansluiting bij de AGOV in 2022 en uw sympathie voor de Engelstalige kwestie niet onderbouwen door middel van consistente, gedetailleerde en doorleefde verklaringen. De ongeloofwaardigheid van uw politieke activiteiten heeft verregaande gevolgen voor de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Tijdens uw interview met een medewerker van DVZ verklaarde u dat de separatisten u tweemaal ontvoerden in 2020, omwille van uw hoedanigheid als leerkracht (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Opmerkelijk genoeg stelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het CGVS dat de separatisten u tweemaal ontvoerden in 2022, omwille van uw betrokkenheid bij de Ambazonia Governing Council (notities, p. 16). Ze wilden zich ervan verzekeren dat u geen overheidsinformant was. U bevestigde dat 30 mei 2022 de eerste keer was dat u benaderd werd door de separatisten (notities, p. 20-21). Er wordt vooreerst vastgesteld dat u opnieuw uiteenlopende verklaringen aflegt. Toen u hiermee werd geconfronteerd, wees u de tegenstrijdigheid toe aan een communicatieprobleem tussen u en de interviewer (notities, p. 25). Er moet worden herhaald dat u geen communicatieproblemen signaleerde, niet tijdens uw interview met de medewerker van DVZ en niet bij de aanvang van uw interview met een medewerker van het CGVS. Integendeel, u bevestigde dat uw eerste interview goed verlopen was en u geen zaken wou corrigeren (notities, p. 3-4). Dergelijke inconsistenties hebben wel degelijk een negatieve impact op uw algehele geloofwaardigheid. Er kan immers verwacht worden dat u in staat bent consistente verklaringen af te leggen omtrent belangrijke gebeurtenissen die u zelf heeft meegemaakt. In de tweede plaats wordt opgemerkt dat u een oorzakelijk verband schetst tussen uw politiek profiel enerzijds en uw vervolging anderzijds. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw politieke activiteiten, kan evenmin geloof worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende vervolging. Dit geldt zowel voor de ontvoering door de Ambazoniaanse separatisten als de arrestatie en opsluiting door de Kameroense autoriteiten. Uw politieke activiteiten waren de reden dat de separatisten u ontvoerden, en net omwille van deze ontvoering kwam u in het vizier van de Kameroense militairen. U werd door hen gearresteerd, gevangen genomen en ondervraagd over uw banden met de separatisten en de identiteit van de andere activisten (notities, p. 22). De ongeloofwaardigheid van uw politiek profiel ondermijnt zodoende ook de aannemelijkheid van de vervolgingsfeiten, die de directe aanleiding vormden van uw vlucht uit Kameroen en uw verzoek om internationale bescherming in België. De ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees blijkt eveneens uit de omstandigheden waarin u Kameroen verliet. U verklaarde in februari 2023 uw paspoort te hebben laten vernieuwen (notities, p. 5). U bood zich niet

persoonlijk aan, maar gaf uw vervallen paspoort mee aan een bevriende commissaris die de aanvraag in uw naam indiende. Hij volgde "de gebruikelijke procedure voor als je het niet persoonlijk kan afhalen" (notities, p. 6). De vaststelling dat u probleemloos een paspoort kon verkrijgen van uw autoriteiten, nadat u door diezelfde autoriteiten werd gearresteerd, gevangen genomen, en gezocht, ondermijnt fundamenteel de resterende geloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten en uw persoonlijke vrees. Op 14 april 2024 gebruikte u dit paspoort om via de luchthaven Kameroen te verlaten. Uw legaal vertrek kan evenmin gerijmd worden met uw persoonlijke vrees vanwege de Kameroense autoriteiten. Indien u werkelijk gezocht zou worden door de autoriteiten, zouden zij geen reisdocumenten op uw naam afleveren en u niet laten passeren bij de luchthavencontrole. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, kon u enkel in vage termen stellen dat u hulp kreeg van commissaris Mi. (notities, p. 25). Er dient te worden besloten dat u geen politiek profiel heeft en niet in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten staat. In uw hoofde kan aldus geen persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, worden vastgesteld."(eigen onderlijning).

In wezen wordt hier toepassing gemaakt van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid e) van de Vreemdelingenwet, dewelke stelt dat de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure kan behandelen, indien *"de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming"*.

De bestreden beslissing verwijst weliswaar niet formeel naar artikel 57/6/1, § 1, e) van de Vreemdelingenwet, doch in de feitelijke motivering van de bestreden beslissing kan wel degelijk worden gelezen waarom *in casu* de versnelde procedure wordt toegepast.

De Raad stelt vast dat deze motivering verzoekster in staat stelt kennis te nemen van de reden waarom de versnelde procedure op haar zaak werd toegepast en dat zij derhalve in de mogelijkheid was om zich hier in rechte tegen te verdedigen, zodat aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht is voldaan. Er werd aldus wel degelijk een reden aangebracht waarom het verzoek diende te worden behandeld volgens de versnelde procedure. Het louter stellen dat de tegenpartij de toepassing van de versnelde procedure niet rechtvaardigt, volstaat niet om aan te tonen dat de commissaris-generaal ten onrechte toepassing heeft gemaakt van de versnelde procedure. Het voorstaande rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van het verzoek tijdens deze fase van de procedure, conform artikel 57/6/1, § 1, eerste lid e) van de Vreemdelingenwet.

In het licht van deze elementen, maakt verzoekster – door louter te poneren dat zij niet ressorteert onder één van de toepassingsgevallen voorzien in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet – niet aannemelijk dat er *in casu* geen toepassing kon worden gemaakt van artikel 57/6/1, § 1, e) van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt verder op dat artikel 57/6/1, § 1, e) van de Vreemdelingenwet is opgenomen in de in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet voorziene situaties, waarin de commissaris-generaal bevoegd is om aan de grens, of hiermee gelijkgestelde plaats, een beslissing te nemen over de grond van de zaak. Verzoekster toont niet aan dat ten onrechte een versnelde procedure werd toegepast.

Waar verzoekster stelt dat *"verwerende partij verplicht [was] de termijn van vier weken zoals vastgelegd in artikel 57/6/4, derde lid, van deze wet te respecteren"* en waarbij *"na deze termijn het verzoek om internationale bescherming [moet] worden behandeld overeenkomstig 'andere bepalingen van de wet van 15 december 1980'"*, wijst de Raad erop dat verzoekster niet aantoont welk belang zij heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, omwille van de toepassing van de versnelde procedure conform artikel 57/6/1, § 1, e) van de Vreemdelingenwet.

In de parlementaire voorbereidingen wordt inzake de versnelde procedure het volgende gesteld *"Als de Commissaris-generaal een beschermingsaanvraag volgens een versnelde procedure behandelt, wordt deze aanvraag binnen redelijke verkorte termijnen behandeld, zonder af te wijken van de grondbeginselen en de fundamentele garanties betreffende het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming in het algemeen."* (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 111). De behandeling volgens de versnelde procedure geschiedt derhalve met inachtneming van de fundamentele waarborgen van verzoeken om internationale bescherming in het algemeen. Het CGVS organiseerde op 8 mei 2024 een persoonlijk onderhoud waarbij zijn advocaat aanwezig was. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoekster de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. De toepassing van de versnelde procedure leidt er verder toe dat het verzoek om internationale bescherming versneld – binnen redelijke verkorte termijnen – wordt behandeld, doch heeft geen invloed op de (inhoudelijke) beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

Verzoekster komt in haar verzoekschrift niet verder dan het wijzen op de strikte procesdeadlines van de versnelde procedure en de kwetsbare positie van de verzoekster, omdat zij op een bepaalde locatie wordt gehandhaafd, wat het moeilijker kan maken om bewijsmateriaal te verzamelen.

Ook wanneer ter terechtzitting wordt gevraagd naar het concreet geleden nadeel van de toepassing van de versnelde procedure en aldus het belang bij een vernietiging van de bestreden beslissing op deze grond, komt de aanwezige raadsvrouw niet verder dan het veralgemeend betoog dat er sprake is van een tijdsdruk en beperking in bewegingsvrijheid, wat een impact kan hebben op de mogelijkheid om de documenten te bekomen en dat verzoekster mogelijks originele documenten had kunnen bekomen.

Dit veralgemeend betoog mist evenwel de nodige concretisering op verzoeksters zaak. Verzoekster blijft in gebreke te concretiseren op welke wijze de toepassing van de versnelde procedure in haar geval een substantieel nadeel heeft gehad op het verdere verloop van de procedure, de uiteindelijke beslissing of de mogelijkheid om haar verweer en verdediging te organiseren. Het gegeven dat verzoekster “mogelijks” originele documenten had kunnen bekomen indien de normale procedure zou zijn gevolgd, blijft bij een louter hypothetische bewering. Verzoekster brengt ook geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat zij enige poging heeft ondernemen teneinde deze zogenaamde originele documenten te bekomen en zij hier omwille van haar specifieke situatie niet in zou zijn geslaagd.

Verzoekster concretiseert zo niet welke bijkomende bewijsstukken zij had willen bijbrengen of welke argumenten zij bijkomend had willen ontwikkelen, die zij omwille van haar bewaring of tijdsdruk niet tijdig kon bekomen of uitwerken.

Bijkomend kan worden opgemerkt dat artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet toelaat dat de partijen tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis kunnen brengen.

De Raad concludeert dat verzoekster niet aantoont welk belang zij heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, omwille van het overschrijden van de termijn van vier weken, zoals voorzien in artikel 57/6/4, derde lid van de Vreemdelingenwet. De enkele omstandigheid dat er heden prejudiciële vragen hangende zijn bij het Hof van Justitie impliceert niet dat huidige bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Wat betreft de inconsistente verklaringen omtrent haar politieke activiteiten die verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aflegde stelt verzoekster dat ze stress en angst had tijdens het eerste interview, hetgeen haar vermogen kan hebben beïnvloed om gedetailleerde en samenhangende informatie te herinneren en te verstrekken.

Nog daargelaten het feit dat haar politieke activiteit als penningmeester voor de Ambazonia Governing Council geenszins als een detail van haar relaas kan worden aangemerkt, aangezien verzoekster verklaart omwille van deze activiteit te zijn vervolgd en het land te hebben verlaten, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dermate veel stress of angst zou hebben ervaren dat zij niet in staat zou zijn geweest hiervan melding te maken. Op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde zij louter dat wanneer gepolst werd naar haar gezondheidstoestand dat zij astma heeft (Verklaring DVZ, vraag 29). Verzoekster legt ook geen medisch attest voor waaruit kan blijken dat haar oordeelsvermogen of geheugen door een trauma dermate is aangetast en zij niet in staat zou zijn om correcte en volledige verklaringen af te leggen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangestipt, heeft verzoekster aan het begin van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overigens bevestigd dat haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was, dat zij alle redenen voor haar vlucht kort heeft aangegeven en had zij geen correcties had aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-4). Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoekster een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de procedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij een dermate essentieel element in haar asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoekster het element waarop zij thans haar verzoek om internationale bescherming steunt niet bij aanvang van de procedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. De eventuele stress die verzoekster zou hebben ervaren tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken biedt dan ook geen afdoende verklaring of verschoning voor het niet vermelden van haar politieke activiteit als penningmeester voor de Ambazonia Governing Council.

Verzoekster bekritiseert in dit verband nog dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet werd bijgestaan door een raadsman, maar licht niet toe hoe de afwezigheid van een raadsman haar zou hebben verhinderd

de kernelementen van haar persoonlijke relaas bij de Dienst Vreemdelingenzaken op zelfstandige wijze uiteen te zetten. Verzoeksters betoog is dan ook niet dienstig om afbreuk te doen aan de bewijswaarde van de verslagen van haar interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van het onderzoek van haar nood aan internationale bescherming.

Het betoog dat “ze vreesde dat het volledig onthullen van haar banden met AGOV (Ambazonia Governing Council) en specifieke details over haar betrokkenheid haar veiligheid en die van haar familie in gevaar zou brengen” en dat “deze angst kan haar ertoe hebben gebracht om bepaalde aspecten van haar verhaal weg te laten of te minimaliseren” zijn louter hypothetische beweringen die geheel niet worden ondersteund met objectieve medische stavingsstukken en bijgevolg evenmin dienstig een ander licht te werpen op de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Overigens gaf ze op de Dienst Vreemdelingenzaken wanneer gepolst werd naar haar gezondheidstoestand enkel te kennen dat zij astma heeft (Verklaring DVZ, vraag 29).

Het algemeen betoog dat “verhoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken soms snel [kunnen] verlopen en niet altijd de mogelijkheid voor asielzoekers [bieden] om zich volledig uit te drukken”, teneinde te verklaren waarom sommige elementen van haar verhaal tijdens deze eerste ontmoeting niet in detail werden besproken, spitst verzoekster niet op haar eigen situatie toe. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt niet dat haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken snel is verlopen en al evenmin dat zij niet in de mogelijkheid werd gesteld zich “volledig uit te drukken”. Verzoeker heeft bij aanvang van haar procedure verklaard Engels te spreken en deze taal voldoende te beheersen om de problemen die hebben geleid tot haar vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (Verklaring betreffende procedure van 17 april 2024). Uit de verslagen van verzoeksters gehoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken, aanwezig in het administratief dossier, die haar werden voorgelezen in het Engels, blijken evenmin problemen. Verder doet de omstandigheid dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd kort op de haar gestelde vragen te antwoorden, waarbij haar duidelijk werd gemaakt dat zij meer zou kunnen vertellen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niets af aan de verplichting om correcte en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de kernaspecten van haar relaas.

Waar in de bestreden beslissing werd vastgesteld dat verzoekster opnieuw tegenstrijdige verklaringen aflegde en ditmaal met betrekking tot het jaar waarin zij beweerdelijk ontvoerd werd door de separatisten, stelt zij louter “dat het mogelijk was dat de data verkeerd waren genoteerd of dat ze de vragen of verklaringen verkeerd had begrepen toen ze haar werden voorgelezen” en dat mogelijk is dat ze, vanwege de stress en emoties, verkeerde informatie heeft gegeven of dat deze informatie verkeerd is begrepen en genoteerd door de verhoorder tijdens het eerste verhoor. Opnieuw blijft verzoekster in gebreke een valabele en concrete verklaring te bieden voor de gedane vaststellingen. Het betoog dat het mogelijk is dat haar verklaringen verkeerd werden genoteerd, dat het mogelijk is dat ze de vragen verkeerd begrepen had toen ze haar werden voorgelezen, dat het mogelijk is dat zij door de stress verkeerde informatie heeft gegeven of dat deze informatie verkeerd is begrepen en genoteerd is dan ook geheel van hypothetische aard en geheel niet dienstig haar verklaringen in een ander daglicht te plaatsen. Waar zij vasthoudt aan de verklaring dat de ontvoering inderdaad in 2022 plaatsvond en niet in 2020, kiest zij slechts voor één versie van haar verklaringen, doch heft zij hiermee de tegenstrijdigheid niet op.

Waar verzoekster stelt een gedetailleerd verslag te hebben gegeven over haar ontvoering door de Amba groep en later door de Kameroense militairen en duidelijk te hebben gemaakt dat haar betrokkenheid bij de AGOV haar in groot gevaar heeft gebracht en gedetailleerd heeft uitgelegd waarom ze vreest voor haar leven bij terugkeer naar Kameroen zowel vanwege de Kameroense overheid als mogelijke represailles van de gemeenschap biedt zij geen verklaring noch verschoning voor het gegeven dat zij evenzeer tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omwille van de reden waarom zij ontvoerd werd. In de bestreden beslissing werd derhalve terecht vastgesteld: “Tijdens uw interview met een medewerker van DVZ verklaarde u dat de separatisten u tweemaal ontvoerden in 2020, omwille van uw hoedanigheid als leerkracht (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Opmerkelijk genoeg stelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het CGVS dat de separatisten u tweemaal ontvoerden in 2022, omwille van uw betrokkenheid bij de Ambazonia Governing Council (notities, p. 16). Ze wilden zich ervan verzekeren dat u geen overheidsinformant was. U bevestigde dat 30 mei 2022 de eerste keer was dat u benaderd werd door de separatisten (notities, p. 20-21).” (eigen onderlijning). Ook deze vaststellingen zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad gehandhaafd.

Waar verzoekster in het verzoekschrift wijst op de informatie en de details die zij wel heeft kunnen geven, overtuigt zij niet. De aspecten die door verzoekster besproken werden, doen geen afbreuk aan haar onwetendheid en vaagheid omtrent de voormelde elementen, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing. Ook dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan wel in hoofde van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel het nadeel van de

verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te noemen. Bovendien is het louter herhalen van een aantal verklaringen op zich geen dienstig verweer tegen voormelde vaststellingen van de bestreden beslissing.

De argumentatie dat de verwerende partij wat betreft de door verzoekster neergelegde documenten zich beperkte tot een standaardmotivering en simpelweg concludeerde er een hoge graad van corruptie is in Kameroen in de bestreden beslissing kan niet worden bijgetreden.

Desbetreffend werd in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *“In verband met de objectieve elementen, wordt vooreerst opgemerkt dat het kopieën betreft, die met makkelijk knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd en gemanipuleerd. Bovendien blijkt uit bronnen, toegevoegd aan het administratief dossier, dat corruptie endemisch en wijdverspreid is in alle sectoren van de Kameroense samenleving. De alomtegenwoordigheid van corruptie heeft als gevolg dat de bewijswaarde van Kameroense documenten bijzonder relatief is. Er wordt eveneens opgemerkt dat het lidmaatschapsattest, opgesteld de dag na uw verzoek om internationale bescherming, een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont. De daarin vervatte verklaring van dr. L.A. is niet meer dan een blote bewering. Er moet ook nagegaan worden of uw verklaringen voldoende consistent en nauwkeurig zijn opdat de relevante elementen in uw verzoek, in samenhang met het voorgelegde document, geloofwaardig kunnen worden geacht. Er werd echter vastgesteld dat uw verklaringen omtrent uw politieke activiteiten zowel tegenstrijdig als lacunair waren. U had weinig kennis van de Ambazonia Governing Council, en kon zelfs geen duiding geven bij de slogan die weergegeven is op de voorkant van de door u neergelegde lidkaart (notities, p. 17). Deze kopieën hebben aldus niet het vermogen om de geloofwaardigheid van uw ongeloofwaardig politiek profiel te herstellen.”*

Hieruit blijkt namelijk dat de door verzoekster neergelegde documenten aan een inhoudelijke beoordeling werden onderworpen, in samenhang met haar eigen verklaringen en de algemene beschikbare informatie. Van een standaardmotivering is aldus geen sprake en evenmin kan er besloten worden dat louter wordt verwezen naar corruptie in Kameroen. Verzoekster brengt geen concrete elementen bij die een ander licht werpen op de gedane vaststellingen.

Verzoekster is voorts van mening dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud duidelijk heeft gemaakt dat zij Kameroen niet op een legale manier heeft verlaten en dat zij met behulp van een smokkelaar het land heeft kunnen ontvluchten.

Zij betoogt als volgt: *“Mevrouw legde uit dat ze, vanwege de gevaren waaraan ze was blootgesteld, niet in staat was om de gebruikelijke en legale procedures te volgen om Kameroen te verlaten. In plaats daarvan kreeg ze hulp van een smokkelaar die haar hielp om de nodige documenten te verkrijgen en om het land te ontvluchten. Ze gaf aan dat de commissaris genaamd Mi. haar hierbij heeft geholpen. Daarnaast heeft mevrouw verklaard dat toen zij op de luchthaven was, zij haar paspoort heeft overhandigd aan een kolonel die alle nodige stappen heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat ze het land kon verlaten. Deze kolonel was een vriend van een vriendin van haar, die ook de AGOV steunde. Dankzij zijn hulp en connecties kon mevrouw de luchthavenprocedures doorlopen en Kameroen verlaten. Het blijkt duidelijk uit de situatie en de verklaringen van mevrouw dat zij het land niet op legale wijze heeft verlaten. Mevrouw heeft haar paspoort in 2023 verkregen met de hulp van een commissaris genaamd Mi., die een vriend is van een vriendin die ook de AGOV (Ambazonia Governing Council) steunt. Vanwege haar situatie als gezochte persoon kon ze niet de gebruikelijke procedure volgen om haar paspoort te verkrijgen. Nogmaals, de verzoekster beschrijft een situatie waarin duidelijk wordt aangetoond dat zij haar paspoort op illegale wijze heeft verkregen.”*

De Raad kan zich niet van de indruk ontdoen dat verzoekster met een dergelijk betoog haar verklaringen enigszins manipuleert teneinde te doen uitschijnen dat zij niet in staat was om de gebruikelijke en legale procedures te volgen om Kameroen te verlaten, maar hulp kreeg van een smokkelaar om de nodige documenten te verkrijgen en om het land te ontvluchten. In weerwil van wat verzoekster tracht te laten uitschijnen blijkt uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij wel degelijk een legaal paspoort kon bekomen en met dit paspoort het land kon verlaten. Meer nog verzoekster werd uitdrukkelijk gevraagd of commissaris Mi. de normale procedure volgde of iets speciaal deed om haar paspoort te bekomen, waar zij antwoordde dat dat dit gebruikelijke procedure is voor als je het niet persoonlijk kan afhalen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Derhalve zijn de vaststellingen in de bestreden beslissing *“U verklaarde in februari 2023 uw paspoort te hebben laten vernieuwen (notities, p. 5). U bood zich niet persoonlijk aan, maar gaf uw vervallen paspoort mee aan een bevriende commissaris die de aanvraag in uw naam indiende. Hij volgde “de gebruikelijke procedure voor als je het niet persoonlijk kan afhalen” (notities, p. 6). De vaststelling dat u probleemloos een paspoort kon verkrijgen van uw autoriteiten, nadat u door diezelfde autoriteiten werd gearresteerd, gevangen genomen, en gezocht, ondermijnt fundamenteel de resterende geloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten en uw persoonlijke vrees.*

Op 14 april 2024 gebruikte u dit paspoort om via de luchthaven Kameroen te verlaten. Uw legaal vertrek kan evenmin gerijmd worden met uw persoonlijke vrees vanwege de Kameroense autoriteiten. Indien u werkelijk

gezocht zou worden door de autoriteiten, zouden zij geen reisdocumenten op uw naam afleveren en u niet laten passeren bij de luchthavencontrole. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, kon u enkel in vage termen stellen dat u hulp kreeg van commissaris Mi. (notities, p. 25). Er dient te worden besloten dat u geen politiek profiel heeft en niet in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten staat.” pertinent en worden ze door de Raad gehandhaafd.

Het betoog in het verzoekschrift omtrent de hulp van commissaris Mi. met betrekking tot het bekomen van haar paspoort en de kolonel op de luchthaven waardoor zij de luchthavenprocedures kon doorlopen en Kameroen verlaten is dan ook geheel *post factum* en niet bij machte afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen gebaseerd op verzoeksters eerdere verklaringen.

Bovendien blijkt nergens uit het administratief dossier dat verzoekster zich zou hebben bediend van een vals paspoort.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit het volgende blijkt: “Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie” van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/fr/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._regions_anglophones._situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen. Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé, waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt. Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check-points van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé. Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980. De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio’s, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP’s er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de

twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn. Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Yaoundé vestigt. In de eerste plaats wordt verwezen naar uw educatief en professioneel traject. U voltooide uw secundair onderwijs en behaalde vervolgens een bachelor- en masterdiploma in het gewoonterecht (notities, p. 8). Ook uw beroepsleven situeerde zich vooral in het onderwijs. U heeft gewerkt als zomerschoolleerkracht, reguliere leerkracht en uiteindelijk hoofdlerkracht (notities, p. 9). Uw engagement en organisatorische capaciteiten blijken eveneens uit uw vrijwilligerswerk in de gemeenschap (notities, p. 10). De redelijkheid van uw hervestiging wordt, ten tweede, onderbouwd door uw banden met het Franstalig gebied. Zo heeft u zelf vijf jaar in Yaoundé gewoond en er gestudeerd, in de jaren 2010-2014 en 2019-2020 (notities, p. 5). U heeft er een sociaal netwerk in de vorm van studiegenoten en familie vrienden. Ook in Douala wonen er familieleden en vrienden (notities, p. 8-9). Voor de financiering van uw reis naar Europa kon u zich eveneens beroepen op een netwerk (notities, p. 7). Er wordt, tot slot, nog opgemerkt dat u een goede kennis van het Frans heeft. Zo heeft u vijf jaar in een Franstalige stad gewoond en werden een groot deel van de vakken aan de Universiteit van Yaoundé in het Frans onderwezen. U geeft aan de taal goed te beheersen (notities, p. 8-9). Dit blijkt eveneens uit het feit dat u graag een kopie van de interviewnotities in het Frans wou, in plaats van het Nederlands (notities, p. 3). Er wordt vastgesteld dat u een hooggeschoolde en professioneel bekwame vrouw bent die de nodige zelfstandigheid en zelfredzaamheid heeft gedemonstreerd. U beschikt over een goede kennis van de Franse taal en een sociaal netwerk in Yaoundé. U gaf ook zelf aan dat er "[...] meer opportuniteiten zijn in de Franstalige steden." (notities, p. 26). Zodoende kan redelijkerwijs verwacht worden dat u bij een terugkeer naar Franstalig Kameroen, en meer bepaald Yaoundé, in staat zou zijn om in uw levensonderhoud te voorzien. In verband met uw potentiële hervestiging dient vooreerst te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek profiel en daaruit voortvloeiende vervolgingsvrees. Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in Franstalig Kameroen te vestigen, stelde u eerst zich meer comfortabel te voelen met het Engelstalig gebied en de daar heersende structuren. Vervolgens verwees u naar discriminatie van Engelstalige burgers (notities, p. 26). De concrete incidenten die u aanhaalde, zijn moreel verwerpelijk en afkeurenswaardig, maar onvoldoende zwaarwichtig om te kwalificeren als persoonsgerichte vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw persoonlijke houding tegenover de Franstalige regio en ervaring met discriminatie vormen aldus geen reële en praktische bezwaren voor uw hervestiging. Gelet op bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Yaoundé in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U heeft het tegendeel niet bewezen."

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeksters eventuele vestiging in Franstalig Kameroen niet mogelijk zou zijn omwille van haar betrokkenheid bij de AGOV en haar activiteiten en connecties met de AGOV en haar zou blootstellen aan gevaar, dient erop te worden gewezen dat hieraan gelet op bovenstaande vaststellingen geen geloof kan worden gehecht.

Voor het overige beperkt het verzoekschrift zich tot het louter tegenspreken van de argumenten aangaande het intern vluchtalternatief stellende dat de discriminatie en vervolging van Engelstalige Kameroeners wijdverbreid is en dat zij als vrouw extra risico zou lopen wat echter geen afbreuk doet aan de vaststellingen zoals blijkt uit de algemene informatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing en waaruit blijkt "dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn."

Waar verzoekster aanvoert dat zij vanwege haar traumatische ervaringen in Kameroen psychologisch niet in staat is om zich in een vijandige omgeving zoals Yaoundé te vestigen gelet en dat de constantie dreiging van vervolging en het gebrek aan een ondersteunend netwerk haar mentale gezondheid verder zou ondermijnen, kan zij niet overtuigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat zij haar problemen in Kameroen niet aannemelijk wist te maken, waardoor er evenmin kan worden aangenomen dat zij psychologisch niet in staat zou zijn zich in Yaoundé te vestigen. Ook de constante dreiging van vervolging kan gelet op wat voorafgaat niet worden aangenomen.

Waar zij aangeeft dat er een gebrek aan een ondersteunend netwerk is, gaat zij voorbij aan de volgende concrete en op haar persoonlijk betrekking hebbende gedane vaststellingen: *“Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Yaoundé vestigt. In de eerste plaats wordt verwezen naar uw educatief en professioneel traject. U voltooide uw secundair onderwijs en behaalde vervolgens een bachelor- en masterdiploma in het gewoonterecht (notities, p. 8). Ook uw beroepsleven situeerde zich vooral in het onderwijs. U heeft gewerkt als zomerschoolleerkracht, reguliere leerkracht en uiteindelijk hoofdleerkracht (notities, p. 9). Uw engagement en organisatorische capaciteiten blijken eveneens uit uw vrijwilligerswerk in de gemeenschap (notities, p. 10). De redelijkheid van uw hervestiging wordt, ten tweede, onderbouwd door uw banden met het Franstalig gebied. Zo heeft u zelf vijf jaar in Yaoundé gewoond en er gestudeerd, in de jaren 2010-2014 en 2019-2020 (notities, p. 5). U heeft er een sociaal netwerk in de vorm van studiegenoten en familie vrienden. Ook in Douala wonen er familieleden en vrienden (notities, p. 8-9). Voor de financiering van uw reis naar Europa kon u zich eveneens beroepen op een netwerk (notities, p. 7). Er wordt, tot slot, nog opgemerkt dat u een goede kennis van het Frans heeft. Zo heeft u vijf jaar in een Franstalige stad gewoond en werden een groot deel van de vakken aan de Universiteit van Yaoundé in het Frans onderwezen. U geeft aan de taal goed te beheersen (notities, p. 8-9). Dit blijkt eveneens uit het feit dat u graag een kopie van de interviewnotities in het Frans wou, in plaats van het Nederlands (notities, p. 3). Er wordt vastgesteld dat u een hooggeschoolde en professioneel bekwame vrouw bent die de nodige zelfstandigheid en zelfredzaamheid heeft gedemonstreerd. U beschikt over een goede kennis van de Franse taal en een sociaal netwerk in Yaoundé. U gaf ook zelf aan dat er “[...] meer opportuniteiten zijn in de Franstalige steden.”*

Van verzoekster als opgeleide, zelfredzame en wereldse vrouw kan dan ook worden verwacht dat zij een leven opbouwt in het Franstalige gedeelte van haar land van herkomst, eens temeer gezien zij daar een sociaal netwerk heeft in de vorm van studiegenoten en familie vrienden.

Verzoekster brengt zelf geen andere persoonlijke omstandigheden aan die het voor haar zouden bemoeilijken om zich in Yaoundé te vestigen. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF